

מסורת הש"ס

(6) ולקחת נבל (ב) כס' א': וסיון
שבורגין.

הנהגות הב"ח

(ה) כפי' אי דארום נטענטא
 וכו' אי דלם אלו נטענטא
 דלגוסין אלס בטעמא
 דרפשיהו אפי' כן וזלן.
 זיב פיל (ד) שם נטעני ד"ה
 נטעני לי: (ה) שם נטעני
 לדידיה ונחמיה: (ו) שם
 נטענא דעמא אמינא אל רבן
 אטולי: (ז) דעמא ד"ה אי
 דלמו וכו' דעמא אחר אלא
 נטעני: (ח) ד"ה ד"ה פטעמ
 דלם איהא דהרד ובבא
 מיננה כוס אחר: (י) ד"ה
 ד"ה וכו' כ אחר בפני תורה:

קבלן. ערב קבלן שקבל המעות מידו וזהו דינו דממי שיראה המלוה יפרע תחובעין לערב תחלה עד שיעמיד מלווהו ויאין לו מה לפרוע ואז יגבה מן הערב: ואמרי לה אינו מעיד.

דלכתי נוגע בעדות הוא דניסא
דקמתי תריוורא ארעמא
בידי דלוח יי הכי ליהויה ליה
אזעי טובא ויבורית ובינוית דכי
אחא מלוה לתגבי בינוית דקבנן דין
ע"ה שדתי בינוית מלוה ליה אמן
עדות דלוח ואלכן דלוח נוגע
בעדות דאי לא הוה ללוה בינוית לא
יגיב מלוה אלא מביונית דקבנן
הכי הוי אדנא דלכל מאן דכעי
תבע בנשא. דכל עבר סתם ליה
ומתרי לא דכל כמה דלוח ליה ללוה
למיפרע מדי ואפי' ויבורית לאו כל
מנייה דתלוה לתיחדר גבי ערב
דקניל במיליין (קמן ע"ה קצד)
לא יתבע לערב תחלה: **אומן** **און** **אן**
לו חוקא. דקמתי מתני' (מכ): **אכל** **אן**
אן **אומן**. וכוון שאין הכן אומן יש לו
חוקא וכדמפרש לקמן: **גולן**. לקמן
מפרש הכי דמי ש שמפרש שחוקא
נגולות על שדה זו וכחאי שדה הוא
דלוח לו חוקא ויש שמפרש לקמן כגון
דלא נפשות על עסקי ממון והכל
לו חוקא על שום קרקע על
אחרים בעולם: **אי** **דאסו**. הכן
גניס בטעמא דלחיוון דלחמי אכינו
הוישרה לנו ומשי' כן גולן אכינו
חוקא דמי האי גוואל אין טוענין
יורש דכיון דמכח גולן קאמי ואי
אין טעמי מאכי אין יורש דכונה
מיק קמתי דדי ליהמניה ע"ה מיגו
משי' אמר (ו) וזניתי אלהי כלך חוקא

חזקה וגם הכן הבא מכוון
ואילו הכן כן אומן וכן
ענה נפשיו. אלא ונתנה
וכגון לאמר עדים בבית
הם הלקי הכן כן ארסו
לכאן לקחו ממך שהר
כן גולן אט"ר לארדי זה
יד ארסו בכי ארסו ארס
זהו דרדי הכא רי ארסו
זהו דעטן מאבי ירשמו ואבי
לדלו היה ארסו קיים היה
לכאן ארסו ארסו טעון בשביל
לכאן עדי הודאה לארדי
לכאן לוי לרדינו ולמחר
יד דמחמרגמן (ומחרסו טז)
הד מוכון שמרס דכס
גולן יס כן חזקה. וארסו
דקא היה בטענה דלכא
לכא היה גולן ומינו דמי
לכא ואבי ארסי נאמן
לכא מוכון כפסרס פסרס
ופי טענה דלכא דלכא.
הכאן טענה שאמר דכס
כן חזקה. על דרס וו.
ר דרס יס כן חזקה. כגון
היו שהיה מוכון כן דרס
לכא חזקה כפסרס
מכריהו: יד מאוטען.

שבו מחזיק בה יו חוקה: בן שחקן. הפליג מאזיז ואין סמוך עוד
אדם אע"פ דמק (לפני דף מג). לא לז' חוקה נכסי אשתו ולא לאשה
יש לכן חוקה זה על זה: בלאק דעסר אמינא אחולי אחיל. האב גבי
דלאח מחיל: אלא אשה שנתגרשה פשיטא. דמחזקה נכסי בעלה וכו'

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מזו.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) אולי נ"ל הפירות שאכל
הבן ולא מעדשק וכו'.

קבלן אמר: זה אינו טעיד. אע"ג דזית ליה ארעא אחרימי
 תימה דמאי נפקא מינה דאי אחי מלווה וטריף את של קבלן
 אחי קבלן וקטריף את של לווה כיון דזית ליה ארעא אחרימי ואין
 נראה לומר כגון שיש לקבלן בינונים ודאי ארעא שרובה להעיד
 עליה נמי בינונים אבל ארעא אחרימי

דאזעס ליה ללזעס הייז יוצורט דמפער
 כעזעס מלוע ווערן אט שעל לזעס הייז
 לו לגבזעס אלעס יוצורט דאזעס מלוע
 נמי לזעס יעדע ללזעס אפילו אים לזעס
 ארעא אחריתי כענין זעס ועוד ככל
 ענין משמע דאזעס מעדעס לזעס מפלעג
 זיין הייז זייענעם זיין הייז יוצורט ועוד
 דאזעס כענין דאזעס (ענין דף מעדעס) דנרעא
 דמלועס אהם אים דאזעס לזעס אלעס
 יוצורט געס קעגן לא ימן לו אלעס יוצורט
 וגרעא דאזעס טעמא קעגן אים מעדעס
 ללזעס אפ"ג דאזעס ליה ארעא אחריתי
 מעדעס דערמאן ליה מילתא למקום
 עליה דנרעא דרייעא וכענין ללזעס
 קרקעס דרעא לא יגבזעס המלוע מן
 העקעל האיל ויכול לגבזעס מן העלוע
 כערוועס אלעס מלוע מעדעס ללזעס ככל
 ענין אפילו אהם מעדעס עליה הייז
 זייענעם אחריתי יוצורט דמסעס
 אחריתי זייענעם ליוצורט לא יעדע
 שקר דמלע מקום יס לו שזעס כענין אים
 נמי ארעא אחריתי דעלעס שמעמן
 זייען דף האמר:

וּמוֹמֵן אֵין לוֹ חֻקָּה יִירֵד
אֵרִים אֵין לוֹ חֻקָּה
חֻקָּה ^כיֵבֵן שְׂחָלֵק
הֵן כִּשְׂאֹר כָּל אֲדָם
וְשִׁרְיָן מִלֵּקָא דַּעְתָּן
יֵיבֵן קַמֵּי דֵּלָא דֵּלָא אֱלֵא
יֵיטֵא : לֵא : צְרִיבָא
כַּמְגֻרֶשֶׁת

לחממיה לשחור אבל לא גרסין כגון דקאמרי עדים דהא אי חיב
עדים דאודי ליה דמיהא זכנה ארין אומן וארין גוסיחו יכו נאמנ
יעוד כיון דלחיה עדים כן ארין כן אומן למא נרבים להחוק
כלל חוקא נמי מוקמין לה נדרייהו כיון דלחיה סקדי. ר"ת:
פערמין שכן בן גולן אין חי חוקא בגון דקארי בשעתא דאבא
דאבוא. תימא לר"י דלמאי אין לו חוקא הא טוענין
לירוש והוא ליה לממר דלמא אי הוה אבוי קיס דהיינו כן גולן הוה
טועין אלא דדר זכינה מיך ונראה לר"י דגרס פעמים שכן גולן יש
חוקא כגון דקאמי בטעמא דלמא דלחיה דהא איבין הגולן וקמל
ל'ע'ג' שיהיה כדי מי שאין לו חוקא דהיינו אבוי הגולן מ"מ יש
חוקא כיון שאמר שהיה של אבי אבוי יש ליישב גירסא ראשונה פעמי
ידן כן גולן אין לו חוקא וכי פירשה בגון דלמא בטעמא דלמא
דלחיה ואומר שאמר לו אבוי דהיינו כן הגולן שהיה לו הגולן אבוי
לר"י אימא דהדר לו זכינה מיך הוה אי"ל אלא זכינה אי נמי נראה
ל'ע'ג' שיהיה לירוש כי האי גוונא דמילתא דלא שכיחא היא כי
הכי דלמר בסוף המוכר האי הכי (לקמן ד' ע' וש' ד"ה מאן) דלא
טוענין ליתמי נאמנו משום דמילתא דלא שכיחא היא והא דקאמר לעיל
[בן] כן גולן כן אומן יש לו חוקא דהיינו דאמר חוקא דלמא פערמי
הוה ואלדנה משס יס להויח דמשמע דה לאו היא כן חוקא כיון
דמשיקלח נכרות ואומות ופרסות וגוליות אחא ליה:

ד"ר מאוסטוויטש י"ז חוקה. מניין לפרס מאותן כנס שמן לו לאמר שירם מאומתנו דומיא דלרים שירם מהמיסיון? כי נמי אפילו אותן שיש שמן לו שיהיה ענין הוא שזהו ארץ ארומותו כ"כ שהוא גריותו שמחזירם לבעלים וגרלה דכן אומן נמי דאמר לעיל דיש לו חוקה כי אמר (1) בפנינו הודע היינו חסר שיהיה אחר מות אביו דלא לוא הכי אין נראה שיהא בגימיו דלא כי נמי אמר לקוח הוא דירא דיש טעין נמי לקחתיו ממך לא היה גאמן:

מגורשת
שולחני כנון נשוא אשה ואין משתדל עוד בנכסי אביו. היה רק ככל
פי צעלה ולא האב בנכסי הבן ולא הבן פי' הקדמין שסופגלו זה מזה
פירות שאלו בשלם שנים ולפיכך לא ערער ולא מיהר חוקה קמ"ל
בעלה ממזיק בנכסיה שהרי שונאין זה את זה והיה להן לחמות:
למנוחה



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones